

Решение на Съда (пети състав) от 24 ноември 2016 г. (преюдициално запитване от Tribunal Tributário de Lisboa — Португалия) — SECIL — Companhia Geral de Cal e Cimento SA/Fazenda Pública

(Дело C-464/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Свободно движение на капитали — Членове 63—65 ДФЕС — Споразумение за асоцииране ЕО—Тунис — Членове 31, 34 и 89 — Споразумение за асоцииране ЕО—Ливан — Членове 31, 33 и 85 — Корпоративен данък за юридическите лица — Дивиденнти от дружество, установено в държавата членка на дружеството получател — Дивиденнти от различно третиране — Ограничаване — Обосноваване — Ефективност на данъчния контрол — Възможност за позоваване на член 64 ДФЕС при наличие на споразумения за асоцииране ЕО—Тунис и ЕО—Ливан)

(2017/C 030/05)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Tributário de Lisboa

Страни в главното производство

Жалбоподател: SECIL — Companhia Geral de Cal e Cimento SA

Ответник: Fazenda Pública

Диспозитив

1) Членове 63 ДФЕС и 65 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че:

- дружество, установено в Португалия, което получава дивиденнти от дружества, установени съответно в Тунис и в Ливан, може да се позове на член 63 ДФЕС, за да оспори данъчното третиране на посочените дивиденнти в същата държава членка, основано на правна уредба, която няма за цел да се прилага само в случаите, когато получаващото дивидендите дружество упражнява решаващо влияние върху разпределящото дивидентите дружество,
- правна уредба като разглежданата в главното производство, съгласно която дружество, местно лице за държава членка, може напълно или частично да приспадне от данъчната си основа дивидентите, които е получило от дружество, местно лице за същата държава членка, но не може да ги приспадне, когато разпределящото дивидентите дружество е местно лице за трета държава, представлява ограничение на движението на капитали между държавите членки и третите държави, което по принцип е забранено от член 63 ДФЕС,
- отказът да се допусне пълно или частично приспадане от данъчната основа на получените дивиденнти съгласно член 46, параграфи 1 и 8 от Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Coletivas (Кодекса за корпоративно подоходно облагане) в редакцията му, в сила през 2009 г., може да се обоснове с императивни съображения от общ интерес, изведени от необходимостта да се гарантира ефикасността на данъчния контрол, когато данъчните органи на държавата членка, за която получаващото дивидентите дружество е местно лице, нямат възможност да получат информация от третата държава, за която разпределящото тези дивиденнти дружество е местно лице, за да проверят дали е изпълнено условието относно данъчното облагане на последното дружество,
- отказът да се допусне частично приспадане по член 46, параграф 11 от Кодекса за корпоративно подоходно облагане, в споменатата му редакция, не може да се обоснове с императивни съображения от общ интерес, изведени от необходимостта да се гарантира ефикасността на данъчния контрол, ако посочената разпоредба е приложена в случаи, когато не може да се провери дали разпределящото дивидентите дружество подлежи на облагане в държавата, за която то е местно лице, като запитващата юрисдикция следва да установи дали случаят е такъв.

2) Член 64, параграф 1 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че:

- доколкото не е изменило правната уредба на данъчното третиране на дивидентите с произход от Тунис и Ливан, приетането на режима на данъчни предимства за инвестиции с договорен характер по член 41, параграф 5, буква в) от Estatuto dos Benefícios Fiscais (Правилникът за данъчните предимства), в редакцията му, в сила през 2009 г., и на режима на дивидентите с произход от африкански страни с официален език португалски и от Източен Тимор по член 42 от посочения правилник не е засегнало квалифицирането като съществуващо ограничение на изключването на възможността за пълно или частично приспадане на дивидентите, платени от установени в тези трети държави дружества,

- държава членка се отказва от възможността по член 64, параграф 1 ДФЕС, ако, без формално да отмени или измени съществуващата правна уредба, сключи международно споразумение, като например споразумение за асоцииране, една от разпоредбите с директен ефект на което предвижда либерализиране на категория капитал по член 64, параграф 1, като предвид значението му за възможността за позоваване на член 64, параграф 1 ДФЕС, такова изменение на правната уредба трябва да се разглежда като равнозначно на въвеждане на нова правна уредба, основана на различна от съществуващата правна уредба логика.
- 3) Член 34, параграф 1 от Евро-средиземноморското споразумение за асоцииране между Европейските общности и техните държави членки, от една страна, и Република Тунис, от друга страна, подписано в Брюксел на 17 юли 1995 г. и одобрено от илето на Европейската общност и на Европейската общност за възлица и стомана с Решение 98/238/ЕО, ЕОВС на Съвета и Колисията от 26 януари 1998 г., трябва да се тълкува в смисъл, че:
- ила директен ефект и в случай като разглеждания в главното производство — при който дружество, местно лице за Португалия, получава от дружество, местно лице за Тунис, дивиденти от пряката инвестиция, която е направило в разпределящото дивидентите дружество — може да послужи като основание за оспорване на предвиденото за тези дивиденти в Португалия данъчно третиране,
  - правна уредба като разглежданата в главното производство, съгласно която дружество, местно лице за държава членка, може напълно или частично да приспадне от данъчната си основа получени дивиденти, когато те са му разпределени от дружество, местно за същата държава членка лице, но не и когато разпределящото дивидентите дружество е местно лице за Тунис, представлява ограничение на свободното движение на капитал, което член 34, параграф 1 от посоченото споразумение принципно забранява за преките инвестиции, и в частност за репатрирането на произтичащите от тях доходи,
  - член 89 от посоченото споразумение не ограничава действието на тази разпоредба в случай като разглеждания в главното производство,
  - отказът да се допусне пълно или частично приспадане на получени дивиденти от данъчната основа на получаващото ги дружество съгласно член 46, параграфи 1 и 8 от Кодекса за корпоративно подоходно облагане в редакцията му, в сила през 2009 г., може да се обоснове с императивни съображения от общ интерес, изведени от необходимостта да се осигури ефикасност на данъчния контрол, когато данъчните органи на държавата членка, за която получаващото дивидентите дружество е местно лице, нямат възможност да получат информация от Република Тунис — държавата, за която разпределящото тези дивиденти дружество е местно лице, за да проверят дали е изпълнено условието относно данъчното облагане на разпределящото дивидентите дружество,
  - отказът да се допусне такова частично приспадане съгласно член 46, параграф 11 от Кодекса за корпоративно подоходно облагане в посочената му редакция не може да се обоснове с императивни съображения от общ интерес, изведени от необходимостта да се осигури ефикасност на данъчния контрол, когато тази разпоредба е приложена в случаи, при които не може да се провери дали разпределящото дивидентите дружество подлежи на данъчно облагане в Тунис — държавата, за която то е местно лице, като запитващата юрисдикция следва да установи дали случаят е такъв.
- 4) Член 31 от Евро-средиземноморското споразумение за асоцииране между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Република Ливан, от друга страна, подписано в Люксембург на 17 юни 2002 г. и одобрено от илето на Европейската общност с Решение 2006/356/ЕО на Съвета от 14 февруари 2006 г., трябва да се тълкува в смисъл, че:
- ила директен ефект,
  - случай като разглеждания в главното производство, който се отнася до данъчното третиране на дивиденти от преки инвестиции, направени в Ливан от местно за Португалия лице, попада в хипотезата на член 33, параграф 2 от посоченото споразумение, като следователно член 33, параграф 1 от споменатото споразумение допуска в случая позоваване на член 31 от последното,
  - правна уредба като разглежданата в главното производство, съгласно която дружество, местно лице за държава членка, може напълно или частично да приспадне от данъчната си основа получени дивиденти, когато те са му разпределени от дружество, местно за същата държава членка лице, но не и когато разпределящото дивидентите дружество е местно за Ливан лице, представлява ограничение на свободното движение на капитал, което принципно е забранено от член 31 от Евро-средиземноморското споразумение за асоцииране между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Република Ливан, от друга страна,
  - действието на тази разпоредба в случай като разглеждания в главното производство не се ограничава с член 85 от посоченото споразумение,

- отказът да се допусне пълно или частично приспадане на получените дивиденди от данъчната основа на получаващото ги дружество съгласно член 46, параграфи 1 и 8 от Кодекса за корпоративно подоходно облагане в редакцията му, в сила през 2009 г., може да се обоснове с императивни съображения от общ интерес, изведени от необходимостта да се осигури ефикасност на данъчния контрол, когато данъчните органи на държавата членка, за която получаващото дивидентите дружество е местно лице, нямат възможност да получат информация от Република Ливан — държавата, за която разпределящото тези дивиденди дружество е местно лице, за да проверят дали е изпълнено условието относно данъчното облагане на разпределящото дивидентите дружество,
  - отказът да се допусне такова частично приспадане по член 46, параграф 11 от Кодекса за корпоративно подоходно облагане в споменатата редакция не може да се обоснове с императивни съображения от общ интерес, изведени от необходимостта да се осигури ефикасност на данъчния контрол, когато тази разпоредба е приложена в случаи, при които не може да се провери дали разпределящото дивидентите дружество подлежи на данъчно облагане в Ливан — държавата, за която то е местно лице, като запитващата юрисдикция следва да установи дали случаят е такъв.
- 5) По отношение на последиците за разглеждания в главното производство случай от тълкуването на членове 63—65 ДФЕС, на Евро-средиземноморското споразумение за асоцииране между Европейските общности и техните държави членки, от една страна, и Република Тунис, от друга страна, и на Евро-средиземноморското споразумение за асоцииране между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Република Ливан, от друга страна:
- когато органите на държавата членка, за която получаващото дивидентите дружество е местно лице, могат да получат от Република Тунис — държавата, за която разпределящото дивидентите дружество е местно лице, информация, позволяваща им да проверят дали е изпълнено условието относно данъчното облагане на разпределящото дивидентите дружество, членове 63 ДФЕС и 65 ДФЕС, както и член 34, параграф 1 от Евро-средиземноморското споразумение за асоцииране между Европейските общности и техните държави членки, от една страна, и Република Тунис, от друга страна, не допускат отказ да се допусне пълно или частично приспадане от данъчната основа на получаващото разпределените дивиденди дружество съгласно член 46, параграф 1 или член 46, параграф 8 от Кодекса за корпоративно подоходно облагане в редакцията му, в сила през 2009 г., като в това отношение Португалската република не може да се позове на член 64, параграф 1 ДФЕС,
  - членове 63 ДФЕС и 65 ДФЕС, както и член 34, параграф 1 от Евро-средиземноморското споразумение за асоцииране между Европейските общности и техните държави членки, от една страна, и Република Тунис, от друга страна, и член 31 от Евро-средиземноморското споразумение за асоцииране между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Република Ливан, от друга страна, не допускат отказ да се допусне частично приспадане на получените дивиденди от данъчната основа на получаващото ги дружество съгласно член 46, параграф 11 от Кодекса за корпоративно подоходно облагане в споменатата му редакция, когато тази разпоредба е приложена в случаи, при които не може да се провери дали разпределящите дивидентите дружества подлежат на данъчно облагане в Тунис и в Ливан — държавите, за които тези дружества са местни лица, като запитващата юрисдикция следва да установи дали случаят е такъв, без Португалската република да може в това отношение да се позове на член 64, параграф 1 ДФЕС,
  - сумите, събрани в нарушение на правото на Съюза, трябва да се върнат с лихва на данъчнозадълженото лице.

⁽¹⁾ ОВ С 34, 2.2.2015 г.

Решение на Съда (трети състав) от 23 ноември 2016 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — Nelsons GmbH/Ayonnax Nutripharm GmbH, Bachblütentreff Ltd

(Дело C-177/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Инфорлиране и защита на потребителите — Регламент (ЕО) № 1924/2006 — Хранителни и здравни претенции за храните — Преходни мерки — Член 28, параграф 2 — Продукти с търговски марки или търговско наименование, които съществуват преди 1 януари 2005 г. — Продукти „Цветя на д-р Бах“ — Марка на Европейския съюз „RESCUE“ — Продукти, които преди 1 януари 2005 г. са продавани като лекарства, а след тази дата, като храни)

(2017/C 030/06)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof